

Sygn. akt II CSK 259/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku E. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
przy uczestnictwie B. Z. i D. Z.

o zasiedzenie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od wnioskodawczynie na rzecz uczestników
postępowania kwotę 154 (sto pięćdziesiąt cztery) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na potrzebę wypowiedzenia się przez Sąd Najwyższy w przedmiocie zagadnienia, czy Sąd Okręgowy prawidłowo zastosował do oceny dobrej wiary wnioskodawcy – przyjętą za podstawę rozstrzygnięcia - koncepcję tradycyjnego rozumienia tego pojęcia. Powołała się ona zatem na przesłankę usprawiedliwiającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sposób ujęcia i uzasadnienie tej przesłanki wskazują jednak na to, że w istocie wątpliwości skarżącej zmierzają do uzyskania odpowiedzi na pytanie o trafność rozstrzygnięcia. W takiej sytuacji nie można uznać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu powołanego przepisu.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

es

